

Artikel 25 en 26: liturgie

Wij hebben nu een hogepriester die dienstdoet in het huis van God. (Hebreeën 10 vers 21)

In het dagelijks spraakgebruik betekent liturgie vaak orde van dienst. Maar liturgie (in het Engels *worship*) is veel meer dan dat. Liturgie betekent: dienst. Vaak wordt dit zo uitgelegd dat het de kerkmensen zijn die hun dienst verlenen aan God. Zij zijn immers bij elkaar gekomen om God te vereren. Vandaar eredienst. Toch klopt dit niet. Jezus is namelijk de enige met de kwaliteiten die nodig zijn om dienst te kunnen doen in het huis van God (Hebr. 10 vers 21). Een betere definitie van liturgie is daarom ook de volgende. Liturgie is de dienst van de drie-enige God: de dienst van God de Zoon áán God de Vader, waarin mensen dóór God de Heilige Geest uit genade worden opgenomen, tot eer van God in eeuwigheid!

- ❖ Een veelgehoorde uitleg van wat er gebeurt tijdens een kerkdienst is de volgende: God spreekt, wij (kerkmensen) antwoorden. Bespreek dit aan de hand van wat hierboven staat over het onderwerp liturgie.
- ❖ In het (bedrijfs)leven worden allerlei diensten verricht. Om welke dienst gaat het eigenlijk in de liturgie van de kerk (lees 2 Korintiërs 5 vers 19)?

Binnenkant buitenkant

Art. 25 NGB gaat over de eredienst van het oude verbond. De gebruiken van deze eredienst zijn schaduwen en hebben met de komst van Christus afgedaan. In Jezus hebben gelovigen deze buitenkant niet langer nodig. Hij is de waarheid en de inhoud ervan in eigen persoon. Liturgie onder het nieuwe verbond – eredienst sinds de komst van Jezus Christus – mag daarom in het hart van de zaak principieel niet gaan over vormen of de buitenkant!

- ❖ Voor de opstellers van de NGB had art. 25 ongetwijfeld alles te maken met allerlei gebruiken en rituelen in de Rooms-katholieke eredienst: het gaat niet om de buitenkant maar om de *inhoud*, d.w.z. om Jezus Christus. Bespreek hoe art. 25 NGB ook alles te maken kan hebben met een (gereformeerde) eredienst wanneer de buitenkant (vormen) belangrijker wordt dan de binnenkant.
- ❖ Hoe gebruiken gelovigen onder het nieuwe verbond (sinds Jezus Christus) het Oude Testament (art. 25 noemt twee manieren)? Hoe dus níet? Leg met behulp van het beeld van de schaduw aan elkaar uit wat het verschil is met de tijd voordat Jezus werd geboren.

Leiderschap en voorspraak

In de kerk en in kerkdiensten zijn er altijd leiders en voorgangers. Toch mogen zij in de kerk niet centraal staan. Jezus is het hoofd van de kerk, de enige middelaar door

Hogepriester

wie mensen toegang krijgen tot God. Gelukkig maar, want er is niemand onder de schepselen in de hemel of op de aarde die ons meer liefheeft dan Hij (art. 26 NGB). Daarom is het niet goed om mensen op een voetstuk te zetten of voorgangers achterna te lopen. Door dat te doen doe je wat zij juist niet willen: je onteert ze in plaats van hen te eren door te doen wat zij ook deden, namelijk vluchten tot Jezus Christus. Jezus' leiderschap is vergelijkbaar met wat een advocaat doet voor zijn cliënt. Hij pleit voor zijn mensen. Hij leert gelovigen ook zelf bidden in zijn Naam: "Onze Vader in de hemel, [...]"

- ❖ In een traditionele gereformeerde eredienst speelt de voorganger/predikant een prominente rol. Wat vind je daarvan, gelet op wat je hebt gelezen in art. 26 NGB?
- ❖ Net zoals bij art. 25 NGB is ook art. 26 NGB goed te begrijpen tegen de achtergrond van de Rooms-katholieke eredienst. Begrijp je hoe? Op dezelfde manier als art. 25 NGB kan ook art. 26 NGB van toepassing zijn op de praktijk in gereformeerde kerken. Bespreek of dit in jouw praktijk van toepassing is en hoe dat werkt.

→ Sluit de bespreking af met een gezamenlijk uitgesproken 'onze Vader'.